מבי רמז שמרי בחסימתי · פירש רש"י לשון רחמן להמיל שכר תלוה מתמרים לא מכשות לכך נרמה לשון שכר משטרין והקשה החלמוד לה מליט שהיו שוטרין הלשוטות החלט פי' רש"י לקח בכתוטות פ"ק (דף מ:):

קרטסים · לומר הר"ל שמסיה בלשון יון הוא תפוס תפיסה שתים קרט לשון תפיסה וסיס לשון שתים ופי' הר"ל תפיסה שניה ומימה הא דקא לחמרין לקמן קרטסים ויוס שתפסו רומי מלכות וה"פ קרטסים תפיסה שניה ויוס שתפסה מלכות ברומי: ג"ג **נשתכדו** לגרסינהו ולינ ליכתבינהו שכרי

לון סתכין הלסים: **אלא** שלח ריש דיני נפשות · ולם תלמד והא למרינן בפרק לולו נערות (כתובות דף לו: ושם) משכרב בים המקדש חפ"ש שבעלמו ד' מיתות דין ד' מיתות לח בתבעלמו מי שנתחייב סקילה ט' ולמחי ונקט משכרב בהמ"ק והא לחפי' מ' שנה בכפי הבים לח דט דיני נפשות? וי"ל דמ"מ כשהיו יושין טרך שנה היו מוזרין לל הלשכה ודיון שם ומורי ה"ר מנחם לתר לט בשם רבי יהונתן המקחרב בים המקדש" קלי לחת דקלתר דין ד' מיתות לח בשלו והי"ק חפ"ש שבעלמו תרבע מיתות לנמרי לח בשלו דיבם וכ"ש בשותם מ' שנה קודם תורבן שנהגו דין ד' מיתות: **מלמד** שהמקום גורם · וחי"ת והח יושלים נמי לתיקרי מקום לנבי לכילת קדשים ומעבר שני וכתיב במקום תשר יבתר ה' וי"ל דלנבי דיני נפשות לח לתיקרי מקום לחת לשכת הגזית שהיתה בקדש וחליה בתול והייט טעמח מקום דבעי' סהדרין שתוך לשכיה והכי נמי לתמרינן (לקמן דף נכ:) כל המעמיד דין שחיט הגון כחילו נטע חשרה לחל מזבח דכתיב שופטים ושוטרים ושמיך ליה לח תטע לך חשרה לחל מזבח ה' ולפיכך נט ויבט בחנות ת"ש שחנות שנמי היה בהר הבית מ"מ לח היה שתוך לשכיה לשכת הגזית וח"ת מנלן קפידח במקום שתר תייבי מיתות שלח בזקן ממרח דקלתי לח כתיב לחת בזקן ממרח וים לומר דדרשינן כל זתן שבסהדרין גדולה במקומה כדין חבל מזבח לח שופטים תתן לך בכל שעריך לשפוט דיני נפשות נסחלקו הס בטלו כל דיני נפשות [וע"ש תוס' שבת מו. ד"ה חבל ותוס' סהדרין יד: ד"ה מלמד]:

וגמירי

תורה אור

"כל תלתין יומין בין א"ל מחמת הלולא ובין לא א"ל מחמת הלולא אסור מבאן ואילך אי א"ל מחמת הלולא אסור ואי לא אמר ליה מחמת הלולא שרי וכי א"ל מחמת הלולא עד אימת? אמר רב פפא עד תריסר ירחי שתא ומעיקרא מאימת אסר? אמר רב פפא משמיה דרבא מבי רמו שתרי באסיגתא ולבתר תריסר ירחי שתא שרי והא רב יצחק בריה דרב משרשיא איקלע לבי הדוא עובד כוכבים לרבתר תריסר ירחי שתא ושמעיה דאודי ופירש ולא אבל שאני רב יצחק בריה דרב משרשיא *דאדם חשוב הוא: וקרטסים וכו': מאי קרטסים אמר רב יהודה אמר שמואל יום שתפסה בו רומי מלכות והתניא [קרטסים יום שתפסה בו רומי מלכות] אמר רב יוסף שתי תפיסות תפסה רומי אחת בימי קלפטרא ואחת שתפסה בימי יוונים דכי אתא רב דימי אמר תלתין ותרין קרבי עבדו רומאי בהדי יוונאי ולא יכלו להו עד דשתפינהו לישראל בהדייהו והבי אתנו בהדייהו: אי מינן מלכי מנייכו הפרכי, אי מנייכו מלכי מינן הפרכי" ושלחו להו רומאי ליוונאי – עד האידנא עבידנא בקרבא השתא נעביד בדינא: מרגלית ואבן טובה איזו מהן יעשה בסים לחבירו? שלחו להו מרגלית לאבן טובה, אבן טובה (*ואינך) איזו מהן יעשה בסים לחבירו? אבן טובה לאינך, אינך וספר תורה איזו מהן יעשה בסים לחבירו? אינך לספר תורה, שלחו להו [א"כ] אנן ספר תורה נבן * וישראל בהדן, כפו להו, עשרין ושית שנין קמו להו בהימנותייהו בהדי ישראל, מכאן ואילך אישתעבדו בהו, מעיקרא מאי דרוש ולבסוף מאי דרוש: מעיקרא דרוש °נסעה ונלכה ואלכה לנגדך ולבסוף דרוש °יעבר נא אדני לפני עבדו, "עשרין ושית שנין דקמו בהימנותייהו בהדי ישראל מנא לן? *דאמר רב כהנא כשחלה רבי ישמעאל בר יוסי שלחו ליה: רבי-אמור לנו שנים וג' דברים שאמרת לנו משום אבוך, אמר להו מאה ושבעים שנה קודם שנחרב הבית פשטה מלכות הרשעה על ישראל, פ' שנה עד לא חרב הבית גזרו טומאה על ארץ העמים ועל כלי זכוכית *מ' שנה עד לא חרב הבית נלתה סנהדרין וישבה לה בחנות למאי הלכתא: *אר"י יצחק בר אבדימי לומר שלא דנו דיני קנסות, דיני קנסות סלקא דעתך *והאמר רב אמר רב ברם זכור אותו האיש לטוב דרבי יהודה בן בבא שמו שאלמלא הוא נשתכחה, לגרסינהו! אלא] בטלו דיני קנסות מישראל שגזרה מלכות הרשעה גזרה: כל הסמך ירבה וכל הנסמך ירבה, ועיר שסומכין בה תחרב, ותחום שסומכין בו יעקר, מה עשה רבי יהודה בן בבא? הלך וישב בין שני הרים גדולים, ובין שתי עיירות גדולות בין ב' תחומי שבת, בין חמשה זקנים ד"מ ור' יהודה ור' יוסי ור"ש ורבי אלעזר בן שמוע, ורבי אויא מוסיף אף רבי נחמיה, ביון שהבידו בהם אויבים אמר להם "בני, רוצו" אמרו לו "רבי, ואתה מה תהא עליך?" אמר להם "הריני מוטל לפניהם כאבן שאין לה הופכין" אמרו, לא זזו משם עד שעצעו לגופו ג' מאות *לולניאות של ברזל ועשאוהו לגופו ככברה, אמר רב נחמן בר יצחק לא תימא דיני קנסות אלא] שלא דנו דיני נפשות, מ"מ ביון דחזו דנפישי להו רוצחין ולא יכלי למידן אמרו מוטב נגלי ממקום למקום כי היכי דלא ליחייבו דכתיב °ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא *מלמד שהמקום גורם: 'מאה ושמנים' ותו לא והתניא רבי יוסי ברבי

מלכות

*)[בסהדרין מיתם בהעלאות ופירש רש"י מיתות ונכתבויהו גילסת סמרון לחנניות וכתב סמוסף שקורין לגרומח לוטני נלשון יווני וכן לחיתי בשב"ע דף ל"ח: ד"ל לחנניות בכ"ף ולח לחנניות בכי"ף פ"ם]

הגהות הב"ח

(ל) רש"י ד"ה כסים כן בסיס למוסב חגרסם לסוסיגם עליס מרגוס כמו כסיסים סס"ה:

(ג) ד"ה ולפי כו' ולח ידעי' מי חלחלה ומי לח ומי לח ומי לח